

Nová inscenace je puzzle lidských příběhů

Recenze

LUKÁŠ DUBSKÝ

Hru australského dramatika Andrewa Bovella Až ustane déšť o uplynulém víkendu uvedlo v české premiéře Vychoďočeské divadlo Pardubice. V režii Filipa Nuckollse se jedná o emocionálně silnou podívanou se zvláštní strukturou vyprávění a lehce mysteriózní atmosférou.

Bovellova hra vypráví příběh čtyř generací jedné britsko-australské rodiny v časovém období let 1959 až 2039. Mezigenerační sága se dotýká mnoha různých témat, jako je vliv člověka na přírodu nebo jak minulost ovlivňuje budoucnost. V centru pozornosti jsou ale jednotlivé životní příběhy, ukázka toho, jak se členové jedné rodiny po desetiletí perou s nepřízní osudu i vlastními chybami.

Předně je třeba pochválit dramaturgii pardubického divadla za výběr na českých

GABRIEL YORK v podání Martina Mejzlika. Foto: Jan Faulkner

jevištích dosud neznámé hry, která určitě není žádnou sázkou na jistotu. Na diváky totiž klade nemalé nároky, je to takové puzzle napříč časem. Prolínání jednotlivých časových rovin ovšem inscenační tým vyřešil dobře pomocí titulků, které děj zasazují do konkrétního místa a roku. Jednoduchá scéna Lukáše Kuchinky nepotřebuje žádné přestavby, změny prostředí zajišťují umně využitě projekce.

POMALEJŠÍ ROZJEZD

Za slabinu inscenace lze považovat její začátek, který je poněkud zdlouhavý. Především obraz, ve kterém se na jevišti sejdou postavy ze všech časových rovin, postrádá tempo a navíc k lepší orientaci diváka v postavách příliš nepřispívá. Jak se ale postupně začínají splétat nitky jednotlivých příběhů dohromady, je inscenace čím dál zajímavější. A také stále

víc nabitá emocemi. Režiséru Nuckollsovi se podařilo vybudovat lehce melancholickou atmosféru, ve které ale zbylo i místo pro naději.

Devítka účinkujících herců dostává v Bovellově hře nezvykle vyrovnaný prostor, nejsou tu žádné hlavní a vedlejší role. Všichni velmi dobře slouží příběhu, pozornost si jistě zaslouží Josef Pejchal za uměřené pojetí nesnadné role Henryho Lawa či stále zajímavější Veronika Malá (hraje Gabrielu Yorkovou zamlada).

Bovellova hra se dost liší od ostatních kusů na repertoáru pardubického divadla. Dokáže vtáhnout svou magickou atmosférou i silou prostých lidských příběhů.